

РЕШЕНИЕ

№ 2763

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1013** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Ситнилска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационната жалба на М. Р. Ч. срещу решение № 4367/16.11.2022 г., постановено по НАХД № 12425/2022 г. по описа на Софийския районен съд, с което е потвърдено наказателно постановление №22-4332-014489/01.08.2022 г., издадено от началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция” към СДВР. Наведени са доводи за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН. Обосновават се съображения, че административнонаказващия орган не е направил преценката, относно наличието на основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, като задължителен елемент от съдържанието на наказателното постановление. От своя страна тази липса означава липса на мотиви в тази част на наказателното постановление, което пряко засяга правото на защита на санкционирания. Претендира се отмяна на обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът Началник сектор в Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), отдел „Пътна полиция” не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно нормата на чл. 218, ал. 2 от АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Предмет на производството пред Софийския районен съд е наказателно постановление №22-4332-014489/01.08.2022 г. на началник сектор в СДВР-ОПП, с което е ангажирана административно наказателната отговорност на М. Ч., като на основание чл. 183, ал. 5, т.1 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, за нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд от фактическа страна е установил следното: на 17.07.2022 г., около 08.29 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], М. Р. Ч., управлява л.а. „Шкода Фабия” с рег. [рег.номер на МПС] и на кръстовището със С. околоръстен път навлязъл и преминал на забраняващ червен сигнал на работещата в автоматичен режим светофарна уредба. Поведението на Ч. е възприето от полицейски служители към ОПП-СДВР, които осъществявали задълженията си по пътен контрол за спазване разпоредбите на ЗДвП от водачите на МПС на територията на [населено място]. Същите управлявали служебен автомобил непосредствено след автомобила на касатора, който бил сам в моторното превозно средство и имали пряка видимост към светофарната уредба.

Автомобилът е спрял от полицейските служители, на Ч. е обяснено нарушението по повод на което е спрял, след което мл. автоконтрольор към ОПП-СДВР, в присъствието на св. Ц. И., съставил АУАН серия G №650465/17.07.2022 г., в който е посочено, че нарушението се изразява в навлизане и преминаване на забранен сигнал на светофарната уредба, работеща в автоматичен режим. Така съставеният АУАН е предявен и връчен на нарушителя, който го подписал и посочил, че има възражения. На 25.07.2022 г. са депозираните писмени възражения, които са приети за неоснователно. Въз основа на съставения АУАН и при идентично описание на фактическата обстановка е издадено наказателното постановление, предметна производството пред Софийския районен съд, в което нарушението е квалифицирано като такова по чл. 6, т. 1 от ЗДвП.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, районният съд от правна страна е приел, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните, правила водещи до неговото опорочаване и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Изложил е доводи, че установените в хода на съдебното следствие факти и обстоятелства сочат по несъмнен начин, че административно наказателно отговорното лице, от обективна и субективна страна е извършило нарушението, за което е ангажирана неговата административно наказателна отговорност.

Решението на Софийския районен съд е правилно.

Правилни са изводите на въззивния съд по фактите, приложението на материалния закон и процесуалните правила. При правилно установена фактическа обстановка, съдът е стигнал до законосъобразни правни изводи относно това, че е осъществен съставът на административното нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП, която норма вменява в задължение на водачите на пътни превозни средства да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В случая безспорно се установи, че касаторът е навлязъл и преминал при забранителен червен сигнал на светофарната уредба - т.е. нарушил е чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Касаторът не е представил доказателства, които да оборят констатациите в АУАН. Предвид изложеното законосъобразно му е наложено административното наказание „глоба“ на основание чл. 183, ал.5, т.1 от ЗДвП в размер на 100 лв.

Не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за това представлява особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно - при наличие на основанията по чл. 28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици, като тази преценка на органа подлежи на съдебен контрол. При тълкуване на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК - Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т. н. д. № 1/2007 г., ОСНК на ВКС. Съответно при определяне дали случаят е "маловажен" следва да се съобрази разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК, където са посочени критерии при определяне на дадено административно нарушение като такова. То трябва да има по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административно нарушение от съответния вид. Освен това маловажността следва да се преценява и с оглед наличието на други смекчаващи обстоятелства, като например мотивите и подбудите за извършване на нарушението, както и фактическите данни по отношение на нарушителя. Тази съвкупна оценка би характеризирала административното нарушение като маловажно или не. В конкретния случай, обсъждайки тези критерии, съдът намира, че не е налице хипотезата на чл. 28 от ЗАНН. Установеното нарушение разкрива типичната степен на обществена опасност на нарушения от същия вид. Обстоятелството, че нарушението е извършено за първи път има значение при индивидуализация на наказанието, а не при преценката по чл. 28 от ЗАНН.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила като правилно.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4367/16.11.2022 г., постановено по НАХД № 12425/2022 г. по описа на Софийския районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.